

דעם רבינ'ס

אײערע קינדער זאלט איר מוידע זײן
וואס דא האט זיך גיטאן (שיהור"ר ר"ט)

עיוכס

דער
ריינער קוואל

אין גאס אָדער אין חדר?

ארויס לערנען פון פרשת נח הנהגות ווי אזוי צו דינען דעם באשעפער, לויט די הייליגע הקדמות וואס מיר האבן באקומען פונעם הייליגן רבי'ן.

עס איז דא א באקאנטע תורה אין לקוטי מוהר"ן וואס רופט זיך קרא את יהושע (סימן ו') דער רבי זאגט דארט אז ווער עס וויל תשובה טון דארף זיך שטארקן אין אלע מצבים סיי ווען ס'גייט אים גרינג; ווען ער גייט ארויף מדרגות, אין דעם רבי'נס שפראך ווערט דאס אנגערופן "בקי ברצוא" דאס מיינט לויפן פאראויס, און סיי ווען ס'גייט אים שווער; ער גייט אראפ מדרגות, וואס דער רבי רופט דאס אן "בקי בשוב" וואס דאס מיינט גיין אויף צוריק צונועגס.

רבי נתן איז זייער שיין מסביר ווי אזוי די למודים פון פרשת נח איז נוגע צו יעדן איינעם פון אונז. ער

אין די וואכעדיגע סדרה דערציילט מען די פרשה פון נח. מ'דארף וויסן אז וואס עס שטייט אין די הייליגע תורה איז נישט חס ושלום א מעשה וואס איז געווען נאר אין יעדע ווארט פון די הייליגע תורה ליגט גרויסע און געוואלדיגע טיפע סודות, און מען קען זיך לערנען פון דעם ווי אזוי צו דינען גאט ברוך הוא. דאס ווארט "תורה" איז פון די לשון "הוראה". עס קומט צו לערנען ווי אזוי זיך אויפצופירן. בפרט אין די פסוקים וואו די תורה זאגט נישט ארויס בפירוש די מצוות נאר דערציילט מעשיות, דארף מען וויסן אז דארט ליגט באהאלטן גאר טיפע סודות התורה אין יעדע אות.

מיט סיעתא דשמיא וועלן מיר זען וואס מיר קענען

נתגבר לעילוי נשמת ר' משה יוסף ז"ל בן ר' ירוחם שמחה לייב, לזכות שנוכה בקרוב להוציא לאור ספרו הק' פניני נצח, שו"ת על ליקוטי מוהר"ן

אייבערשטן דארט, אן מיין נסיונות פון די גאס און אן קיין שוועריקייטן, צום ביישפיל א אינגל מאכט אפ ביי זיך אז פון היינט אן גייט ער דאווענען מיט גרויס כוונה און גרויס התלהבות, אדער למשל ער גייט אויפשטיין זייער פרי און זיך גרייטן צום דאווענען, א שטיק צייט שפעטער זעט ער אז זיין פלאן איז זיך צורירן און ער איז ביי זיך אינגאנצן אראפ געפאלן, דארף ער זיך זייער שטארקן און דערהאלטן און טון וואס ער קען און חס ושלום נישט זיך מייאש זיין, און דאס מיינט "בקי בשוב" ווי אויף ווען א קינד איז עוסק בדברי הרשות ווען ער גייט למשל עסן אדער זיך שפילן אדער אין געשעפט, דארף ער וויסן אז דאס מיינט אויכעט דינען דעם אייבערשטן. (הלכות שבת ז' אות ס"ט ע')

דער אייבערשטער זאל העלפן מיר זאלן אלע זוכה זיין צו תשובה בשלמות און מיר זאלן זיין בקי ברצוא און בקי בשוב און דורך דעם וועט זיין די גאולה שלמה בקרוב.

ברענג אראפ א זוהר הקדוש און פון נאך הייליגע ספרים אז די ווארט "תיבה" האט צוויי טייטשן, עס קען מיינען די שיף פון נח און עס קען מיינען "א ווארט", דאס מיינט די "ווערטער" פון דאווענען. דער אייבערשטער האט געזאגט פאר נח בא אתה וכל ביתך אל תביה דו און דיין הויזגעזונד זאלן אריין אין די תיבה, דאס איז מרמז אויף די בחינה פון "בקי ברצוא" צו אריינגיין אין די תיבה וואס דאס מיינט די ווערטער פון דאווענען. שפעטער האט דער אייבערשטער אים געהייסן צא מן התיבה אתה ואשתך וכו' כל החיה וכל הרמש הוצא גיי ארויס פון די תיבה דו מיט דיין משפחה און אלע חיות וכו' זאגט רש"י אויף די ווארט "הוצא" אז מען ליינט דאס "היצא" דער אייבערשטער זאגט פאר נח, טאמער זיי ווילן נישט ארויס פון די תיבה נעם זיי דו ארויס, ווייל דאס איז מרמז אויף דער ענין פון "בקי בשוב".

יעדער איינער פון אונז וואלט געוואלט א גאנצן טאג זיצן אין שול אדער אין חדר און נאר דינען דעם

איין אעשה'לע

מיטן כח פון תפלה באחדות

אין אונזער תלמוד תורה האט מער געבויט א נייער בנן, און איך האב זייער שטארק געוואלט אז אונזער כחה זאל זיך אריינציען אין דער נייער אפטיילונג וואס מען האט צוגעבויט.

איך האב צאמגענומען מיינע ברסל'ע חברים וואס לערנען אין דער תלמוד תורה

און צוזאמען מתפלל געווען אז מיר זאלן טאקע קענען דארט אריינגיין און בעזר השם ווען עס וועט געשען און דער אויבערשטער וועט אויסהערן אונזערע תפלות וועל איך עס אריינשיקן דא אין 'מיין מצוה' לע!
אזוי האבן אונז זיך געשטארקט איינער דעם אנדערן צו מתפלל זיין.

למעשה איז אריבער אפאר טעג און קודם האט מען אריבערגענומען אונזער כחה אינעם אלטן בנן, אבער א וואך שפעטער האבן אונז באקומען די פרייליכע בשורה אז מען גייט שוין אריבער גיין צום נייעם בנן! יישר כח

א טישל פון הומל

מיין טאטע האט וויכטיג געדארפט האבן א טיש פאר זיין אָפּיס. וואס איז דער פראבלעם? מען גייט אריין אין געשעפט און מען קויפט א טיש, נישט אזוי?

ניין, נישט ביי אונז. מיר זענען געוואוינט צו מתפלל זיין צום באשעפער פאר יעדע זאך. א גוטע טיש איז נישט קיין ביליגע מעשה, ס'קויפט זיך

נישט אזוי טישן אין א העלן טאג...

מיין טאטע האט מתפלל געווען צום באשעפער אז אז ער זאל אים צושיקן עפעס א גענוצטע טיש אין א

גוטן מצב. ס'דארף נישט זיין ווער ווייסט וואס, נאר א גוטע פראקטישע טיש צו קענען זיך באנוצן דערמיט.

דעם אנדערן טאג באמערקן מיר נעבן אונזער מיסט-קאסטן צוויי גענוצטע טישן וואס איינס איז געווען ממש די גוטע מאס וואס מיין טאטע האט געדארפט האבן פאר די אָפּיס!

די מעשה ענדיגט זיך אבער נישט ביי דעם. עטליכע וואכן שפעטער איז מיין טאטע

פונקט אריבערגעפארן א גוי'ישע שטילע געגנט און געזען ביי א הויז וואס שטייט צו פארקויפן, א גאר פראקטישע טיש פאר א אָפּיס אין זייער א גוטן צושטאנד. מיין טאטע קלאפט אריין ביים טיר צו געוואויר ווערן צו וועמען דער טיש געהער און אויב ס'איז העקער, אבער ער איז אויפגענומען געווארן דורך דער הונט...

מיין טאטע האט אנגעקלינגען דער בראקער [מתווך] וואס זיין נאמען איז געשטאנען

דארט אויפן טאוול צו פרעגן דעם טעלעפאן נומער פונעם גוי וואס איז מסתמא נישט אינדערהיים, אבער יענער האט גלייך געוואוסט פון די טיש וואס ליגט אויף די

לינקע זייט פון די הויז' - מסתמא ווארט דאס שוין אפאר חדשים אויף א אידל... - און ער האט באשטעטיגט אז מען קען עס נעמען.

מיין טאטע האט פונקט געהאט א כחור אין זיין אוטא וואס האט גענומען א טרעמפ [היטש] מיט אים. ער האט אים געהאלפן אריינשלעפן דעם טיש אין קאר. דעם אנדערן טאג האט ער געבארגט א האנט-וועגל פון די פיש געשעפט וואס איז נעבן אונזער הויז און אזוי אריינגעשלעפט אין אָפּיס!

אין קורצן פון פריער:

ממש א קליינער, קיים צוויי יאר אלט. דער רבי האט זייער געבעטן מען זאל מתפלל זיין פאר די רפואה פון דאס טייער קינד.

נאך שבועות האט דער רבי זיך ארויסגעלאזט אין וועג אויפ'ן קיין מעזיבוזש, צו מתפלל זיין ביים ציון פון זידן - דער הייליגער בעל שם טוב און איינרייסן אויף א רפואה פון דער קליינער שלמה אפרימ'ל. אזוי אויך האט דער רבי אינזין געהאט אויסצופעלן א רפואה פאר איינער פון זיינע גרויסע חסידים, רבי חיים שרה'ס פון ברסלב, וועלכער איז ליידער אויך געווען זייער נישט געזונט.

צוריקקומענדיג האט דער רבי געזאגט אז ער האט גע'פועל'ט א רפואה פאר רבי חיים אבער נישט געקענט אויספועלן פאר זיין קינד. ליידער איז דאס קינד נסתלק געווארן נאך איידער רבי האט האט זיך אומגעקערט אהיים. די טראגעדיע האט שווער באטראפן די משפחה און אלע חסידים.

דאס קינד וואס איז קיים אלט געווען צוויי יאר מיט צוויי חדשים האט באזיצט א הייליגע נשמה. דער רבי האט געהאט גרויסע ערווארטונגען אויף

דער רבי שיקט פלוצלונג רבי נתן מיט רבי נפתלי צום ציון פון בעל שם טוב. ער באפעלט זיי אז אויפ'ן וועג זאלן זיין זיך אפשטעלן אין בארדיטשוב. זיי קומען אן און טרעפן דארט דער שפאלער זיידע וועלכער איז געווען פון רבי'נס מתנגדים. רבי נתן זעט דערין א סימן אז דער רבי האט וויל אז זיי זאלן ריינוואשן די פאלשע באריכטן אויף אים. זיי פירן אויס ערליך זייער שליחות.

אצינד ליינט ווייטער:

דעם רבי'נס קינד אין סבנה

אין די פריערדיגע קאפיטלען האבן מיר געליינט ווי דער רבי איז געבענטשט געווארן מיט א ליכטיג קינד וועמען ער האט גערופן, שלמה אפרים. דער רבי איז געווען זייער פרייליך ווען דאס קינד איז געבוירן געווארן און געלייגט גרויס האפענונג אויף זיין צוקונפט.

ליידער האט דער אויבערשטער געפירט אז דאס קינד איז זייער קראנק געווארן מיט א שווערע קרענק אויף די לונגען, ווען ער איז נאך געווען

פאר רבי נתן און רבי נפתלי אז אויב וואלטן זיי נעכטן נישט ארויס פון צימער וואלט ער זיי געזאגט עפעס גאר א שיינע תורה. למעשה האט זיי דער רבי געזאגט דעם תורה יענעם פרייטאג.

דער צדיק וואס איז עוסק אין פאררעכטן נשמות די תורה (ליקוטי מוהר"ן ס"ה) איז א וואונדערליכע תורה וואס רעדט זיך איבער א פעלד וואס פארמאגט די הערליכסטע ביימער און גראזן. עס געפינט זיך דארט א גערטנער וואס לייגט אריין אן א שיעור כוחות צו אכטונג געבן אז עס זאל דארט שפראצן און בליען. דער גערטנער גיבט גאר אכטונג און היט אפ די געוויקסן פון סיי וועלכע שאדן וואס קען אנקומען אויף דעם פעלד.

דאס איז מרמז אויף הייליגע אידישע נשמות וואס דער צדיק טוט אכטונג געבן און אפהיטן אזויאזוי א גערטנער אין פעלד. בשעת דער צדיק איז עוסק און טוט אנווענדן העכערע כוחות צו מתקן זיין די נשמות, ליידיט ער זיך צאם אויסטערלישע יסורים.

דאס איז געווען דאס ערשטע מאל וואס דער רבי האט אנגעהויבן צו אנטפלעקן זיינע הימלישע עבודות אין וואס ער איז עוסק פאר כלל ישראל. היינט איז שוין ברייט באקאנט ווי דער רבי פארעט זיך צו מתקן זיין נשמות פון אידן ובפרט נשמות וואס זענען שוין אויפ'ן עולם האמת און איבערהויפט פארעט ער זיך מיט זיינע טייערע ברסלב'ער חסידים, אבער יענעם פרייטאג איז רבי נתן און רבי נפתלי צום ערשטן מאל געוואויר געווארן פון אזא מין מושג פון מתקן זיין נשמות מיט וואס דער רבי איז עוסק!

אים. דער רבי האט זייער געקלאגט נאך דאס קינד. ער האט געזען אין דער טראגעדיע א גרויסע בראך פאר כלל ישראל.

נאך די שבעה זענען רבי נתן און רבי נפתלי אריין באזוכן דעם רבי'ן. דאס איז געווען אויף א דאנערשטאג פרשת דברים. דער רבי האט זיך אויסגערעדט איבער זיינע פילע ווייטאגליכע יסורים וואס ער מאכט מיט פון אלע זייטן; ער אליין איז נישט געזונט און ליידיט שווערע ווייטאגן אויף זיין גוף; דערצו מוטשעט ער זיך מיט שרעקליכע מחלוקות וואס ער האט פון די דרויסנדיגע וועלט. אין יענע תקופה האט ער געהאט אויסצושטיין געפערליכע רדיפות פון אלע ליגנס וואס מען האט ארומגערעדט אויף אים. און אצינד האט ער פארלוירן אזא הייליגע און טייערע נשמה אויף דער וועלט.

"ווי אזוי קענט איר בכלל פארשטיין וואספארא אומגליק עס איז פאר די וועלט, די פטירה פון דאס קינד? מיינ הארץ איז אינגאנצן צעריסן און צובלוטיגט!" דערביי האט דער רבי זיך גאר שטארק צעוויינט ווען הייסע טרערן רינען פון זיינע הייליגע אויגן.

רבי נתן און רבי נפתלי האבן דאן געשפירט ווי די וועלט איז חרוב געווארן פאר זיי. עס איז זיי געווען זייער אומבאקוועם צו זיין אין צימער בשעת דער רבי וויינט אזוי ביטערליך. זיי האבן זיך אויפגעהויבן און ארויסגעשלייכט פון צימער.

א טאג דערויף, פרייטאג, האט דער רבי געזאגט

פארכאלט אין מיליטער

דער ר' יצחק דוד האט געהאט
א ביזי הארץ אויף אים, אָבער
וואס קען ער אים טוהן? א
גוי!

פאר שמחת תורה פלעגט
מען אהיימלאזן די אידן צו
גיין אין די שולן. איז ער אריין
אין א שול דארטן ערגעץ.

דער קאמאנדיר זיינער האט
געוואלט זעהן וואס ער טוט זיך דארטן ביי די אידן
שמחת תורה, איז ער אויך געקומען דארטן אהין.
זעהט ער דארטן דעם ר' יצחק דוד ראכמאן. רבי
נפתלי'ס פאמיליע נאמען איז געווען ראכמאן.

הפֿלל, ער איז געווען דארטן אין שול, און ר' יצחק
דוד זעהט ווי דער קאמאנדיר קומט אָן, האט ער
זיך נישט וויסנדיג געמאכט פון אים. אז מען זעהט
א קאמאנדיר דארף מען דאך אים עפעס אפגעבן
דעם כבוד זיינעם, אָבער ער האט זיך נישט
געמאכט וויסנדיג.

זאגט אים דער קאמאנדיר: "ראכמאן, דו זעסט מיר
נישט?". גיבט ר' יצחק דוד אים א קוק און און לאזט
אים אראפ צוויי פֿרעסק - אהער און אהין. דער
ראכמאן האט אראפגעלאזט פֿרעסק פאר דעם
קאמאנדיר - דעם גוי - און ער איז געבליבן באלד
טויט אויפן פלאץ. אז מען האט אים גענומען אין
שפיטאל איז ער שוין געווען דערנאך..

איז ר' יצחק דוד דאך אויסגעשטאנען א משפֿט
אויף באגיין אזא מעשה.

עס איז געקומען דער טאג פונעם משפֿט און דער
שופֿט האט אים געפֿרעגט: "וואס איז פֿשט פון
דעם געפֿערליכן אקט וואס ער איז באגאנגען?"
האט ער געזאגט: איך בין געווען אנגעטרונקען איך
האב נישט געוואוסט וואס איך האב בכלל געטוהן.
האט דער שופֿט געשיקט פֿרעגן דעם רב צו עס

אין ירושלים שטייט א שול, עס הייסט ניסן בק'ס
שול, עס זיצט דארט א איד רבי נפתלי כהן - מען
רופט אים רבי נפתלי בארדיטש'ער, ער איז
געווען דער שווער פון רבי אברהם בר"נ נחמן.

רבי נפתלי זיצט און דער עולם ארום הערט אויס
די אינטערעסאנטע פאסירונג וואס איז געשען
יארן צוריק מיט רבי נפתלי'ס טאטע, ר' יצחק
דוד.

ר' יצחק דוד כהן, אלס קינד פון פינעף יאר האט
מען אים אוועקגעכאפט ביי די קאנטאניסטן.
ליידער איז אזוי געווען אז אלע קינדער וועלכע
זענען געבן אריינגעפאלן ביי די חברה זענען
פארפאלן געווארן, אָבער ר' יצחק דוד האט
זיך נישט געלאזט בשום אופן, ער האט נישט
געוואלט עסן קיין טרופות - שטעלט איין פאר!
א קינד פון פינעף יאר מיט אזעלכע השגות!
וויבאלד ער איז שוין געווען אביסל אנגעזאפט
פון זיין טאטנס יראת שמים האט ער זיך נישט
געלאזט פארנארן אויף קיין שום זאך נישט.

אזוי איז ער אויפגעוואקסן געווארן דארט ביי
דער מיליטער, ער האט געוואוסט אז ער איז א
איד, ער האט געגעסן נאר פֿש'ר'ס וואס ער האט
נאר געקענט דארט זיך אבבאכט געבן.

ווער ער איז שוין עלטער געווארן, האט ער
געהאט א עלטערער קאמאנדיר, וועלכער
פלעגט אים שטענדיג אנטון צרות, ער פלעגט
אים שטעלן אלעמאל אויפן פראנט אויף די
ערגסטע פלעצער - אלס א איד האט ער אים
געוואלט שטעלן אויפן ערגסטן ארט.

איז ריכטיג אז שמחת תורה טרינקט מען. זאגט דער רב: "יא, מען טרינקט א קאפיטשקע, מען טרינקט עפעס"

דער שופט זאגט: "פטר'ן דיך אינגאנצן קען מען נישט, פארט ביזטו באגאנגען א גרויסע זינד", האט מען אים ארויסגעגעבן אזא עונש: אז צוויי שורות מיליטערלייט זאלן זיך אויסשטעלן אין צוויי שורות און ער זאל דורכגיין אינמיטן און כאפן פון זיי שמיץ.

די קאנטשיקעס פלעגן זיין פון דראטן. פארציילט ר' יצחק דוד, מען האט אים געגעבן אזעלכע קלעפ אז ער האט געמיינט אז ער האלט עס נישט אויס, אבער אז ער האט זיך דערמאנט אז ער האט גע'פטר'ט דעם עמלקי - דעם חברה - מאן, האט ער גארנישט געשפירט די קלעפ וואס זיי האבן אים געגעבן.

עס איז אריבער א שטיקל צייט, און מען האט אים באפרייט פון מיליטער. איז ער געקומען

צו רבי יצחק'ל געשכיזער - רבי מרדכי'לע געשכיזער'ס א זון. אז ער איז געקומען צו גיין דארטן, זאגט ער פאר דעם גבאי: "זאג דעם רבי'ן אז עס איז געקומען איינער וואס וויל זיך זען מיט אים".

זאגט דער גבאי: "מען קען נישט אריינקומען" . זאגט ער פארן גבאי: "זאג אים אז איינער פון די קאנטאניסטן איז געקומען". ווען ר' יצחק'ל האט דאס געהערט, זאגט ער: "ער דארף קומען צו מיר? איך דארף ארויסלויפן צו אים! אז ער איז געווען דארטן ביי די חברה - און ער איז נאך געבליבן א איד, שטייט ער העכער פון אלעמען". איז ער ארויסגעגאנגען און ער האט אים מכבד געווען. אזוי האט אים ר' נפתלי דערציילט פון דעם טאטן זייער. (פארציילט דורך ר' נחמן בורשטיין, טעם זקנים)

בילד אויפן קעפל, א אידישער קאנטאניסט.

~ מעמד צעקת הלב של תינוקות של בית רבן מול כלא 10 ~

מעשה יב' דער 'בעל-תפילה'

סיפורי מעשיות משנים קדמוניות

און איטלעכער [מיינער פון זיי] האט נישט געקענט אויפהייבן דאס 'פנים', אפילו פאר דעם אנדערן [זיין חבר]! - מכל-שכן פאר דעם [אויבנדערמאנטן] 'גבור'!

און ווער ס'האט נאך ביי זיך געפונען, עפעס א 'גילדן', אדער א 'גראשן' - האט ער אים מבער געווען [אויסגערוימט] פון זיך תיכף! און ער האט אים א ווארף געטאן [ווייט אַוועק] פון זיך [מיט גרויס איילעניש]!

דערנאך איז דער 'גבור' צו זיי געקומען - און האט זיי ארויסגענומען פון זייערע 'גריבער' [און 'קברים'], וואס זיי האבן זיך דארט באגראבן פאר 'בושה'! - און ער האט צו זיי געזאגט: "קומט מיט מיר! - ווארן היינט באדארפט איר שוין קיין מורא נישט צו האבן פאר דעם 'גבור' [וואס די אלע מענטשן פון די 'מדינה פון עשירות' האבן מורא געהאט פון אים, ווי אויבנדערמאנט] - ווארן איך בין דאס אליין דער 'גבור'!"

האבן זיי געבעטן [פון] דעם 'גבור': "אז ער זיי זאל געבן פון די [דאזיגע] 'מאכלים'! כדי זיי זאלן [דאס] פירן, אין 'זייער מדינה [פון עשירות]' אריין!"

ווארן זיי אליין [די 'גאטן'] - וועלן שוין בונדאי [זייער] פיינט האבן 'געלט'! - לושמיר [נאר] זיי האבן געוואלט: אז [אויך] די 'גאנצע מדינה [פון עשירות]', זאלן ארויס [גיין] פון דער [דאזיגער]

ווי זיי האבן געגעסן פון די [דאזיגע] 'מאכלים' - האבן זיי תיכף אנגעהויבן אַוועק-צו-ווארפן פון זיך, דאס 'געלט' [זייער זילבער און גאלד]!

און איטלעכער, האט זיך אויסגעגראבן [פאר זיך אליינס] א 'גרוב' [און א 'קבר']! און האט זיך [אליינס] באגראבן אין דעם 'גרוב', מחמת [צוליב] 'גרויס בושה' וואס זיי האבן זיך זייער געשעמט! - ווארן זיי האבן דערפילט: "ווי דאס 'געלט' שטינקט זייער [ממש אזוי-ווי 'צואה']!" - ווייל זיי האבן פארזוכט פון די [אויבנדערמאנטע] 'מאכלים'!

און זיי האבן זיך צוריסן דאס 'פנים'! - און זיי האבן זיך באגראבן! - און האבן [זיך] דאס 'פנים', גארנישט געקענט אויפהייבן! - און איינער פאר דעם אנדערן, האט זיך געשעמט!

ווארן דארט אין דעם אָרט [פלאץ] - איז דאס 'געלט', די גרעסטע 'בושה', פון אלע 'בושות'! און אז איינער וויל דעם אנדערן עפעס אויסווארפן [פארשעמען] - ווארפט ער אים אויס [ער זאגט אים]: "דו האסט געלט!" ווארן 'געלט' - איז דארט 'זייער א א גרויסע בושה'! - און וואס איינער האט [אלץ] מער געלט - שעמט ער זיך מער!

איבערדעם [צוליב דעם] האבן זיי זיך באגראבן, מחמת [צוליב] 'גרויס בושה'!

אָפּגעטער] און 'זילבער' [זילבערנע אָפּגעטער]!
דערנאָך, האט מען זיי [אהין] געשיקט דעם
[אויבנדערמאנטן] 'בעל-תפילה! האט ער זיי
אויסגעגעבן [ארויסגעגעבן]: 'תשובות' און
'תיקונים'!

און ער האט זיי גערייניגט! און דער
[אויבנדערמאנטער] 'מלך' - איז געווארן א
'מלך', איבער 'גאר דער [גאנצער] וועלט'!
און 'גאר די [גאנצע] וועלט' - האט [האבן]
זיך אומגעקערט [צוריקגעקערט], צו 'גאט'
ברוך-הוא!

און זיי האבן אלע עוסק געווען: נאר אין
'תורה', און 'תפילה', און 'תשובה', און
'מעשים-טובים'! אמן פן יהי רצון! ברוך ה'
לעולם אמן ואמן!

רמזים פון רבינו ז"ל אויף די מעשה

ס'שטייט אין פסוק [ישעיה לא, ט]: אז 'השם'
יתברך' האט א 'אויבן' אין 'דעם ארץ' [אויף
איין פלאץ], און דאס 'פייער' איז אויף א
'אנדער ארץ' [ווייטער פונעם 'אויבן']! - פמו
שכתוב: "נאם ה', אשר אור לו בציון, ותנור
לו בירושלים"!

די [דאזיגע] 'גאנצע מעשה' [פון דער 'בעל-
תפילה'] - איז מרומז אין דעם [דאזיגן]
'קאפיטל' [פון]: 'ישעיה ל"א', עיידשם [זעה
דארט]!

און זעה דארט דעם 'גאנצן אויבנדערמאנטן
קאפיטל' - וואס רעדט דארט פון די 'זאך'
פון דעם גאנצן אויבנדערמאנטן 'מעשה':

"הוי היידים מצרים לעזרה, ועל סוסים

'תאנה פון געלט'! האט דער 'גבור' זיי
געגעבן, פון די [דאזיגע] 'מאכלים'! האבן זיי
געפירט די 'מאכלים', אין 'זייער מדינה [פון
עשירות] אריין!

און תיכף ווי זיי האבן זיי געגעבן פון די
'[דאזיגע] מאכלים' - האבן זיי אלע תיכף
אנגעהויבן, אוועק-צו-ווארפן זייער 'געלט'
[זילבער און גאלד]! - און [זיי] האבן זיך
באגראבן אין [די היילן פון] דער ערד, פאר
'גרויס בושעה'!

און די 'גרויסע עשירים', און די
[אויבנדערמאנטע] 'גאטן', האבן זיך מער
[זייער אסאך] געשעמט!

און [אויף] די 'קליינע לייט' וואס זיי פלעגן
הייסן ביי זיי [שלעכטע] 'חיות' און 'עופות'
[ווי אויבנדערמאנט - פרק ב אות א], האבן זיי
זיך אויף געשעמט, נאך [אויף דעם] וואס
זיי זענען ביז אהער, ביי זיך, אזוי 'קליין'
געווען, ווייל זיי האבן מיין 'געלט' נישט! -
ווארן היינט האבן זיי שוין געוואוסט [נעצט
איז נתגלה געווארן]: "אז אדרבא פארקערט,
'געלט' איז דער עיקר בושעה"!

ווארן די [דאזיגע אויבנדערמאנטע] 'מאכלים',
האבן אין זיך אזוי א [אזא] 'סגולה': "אז
ווער ס'עסט פון די 'מאכלים', איז ער זייער
קמאס [פארמיאוסט] 'געלט'! - ווארן ער
פילט דעם 'ריח-רע' [שטינק] פון 'געלט',
אזוי-ווי פון [צואה] און [סינוף] [שמוץ]
פונקט!"

[און דעמאלט] האבן זיי אלע, אוועקגעווארפן
זייער 'געלט', און זייער 'גאלד' [גאלדענע

ישעננו" "ומצרים אדם ולא קל, וסוסייהם בשר ולא רוח".

"וויי געשרינג אויף די מענטשן וואס נידערן אראפ קיין 'מצרים' צו 'הילף', און אויף די 'פערד' זייערע פארלאזן זיי זיף! - און די 'מצרים' זענען 'מענטשן', און נישט קיין 'גאט'! און זייערע 'פערד' זענען פון 'פלייש', און נישט קיין 'מלאכים'!"

דאס איז די בחינה פון די 'דאזיגע מדינה',

*

דער אמת דיגער גליקליכער מענטש

המשך פון זייט 12

סארט אינגל שפירט זיך פוסט און ליידיג, האב איך אלעס איבערגעלאזט."

"לאמיר אריינגיין אין בית המדרש, לאמיר לערנען אינאיינעם, מיר וועלן פארזוכן דעם זיסן טעם פון די גמרא און זיך דערהייבן צו זיין נאנט צו השי"ת, און באַמַת פילן דעם טעם פון גן עדן."

דעם קומענדיגן טאג, האבן זיי ביידע געלערנט הויך און געשמאק. די אנדערע קינדער האבן ארויסגעוויזן גרויס הערצה צו זיי און זיי מחזק געווען פאר'ן טון די ריכטיגע זאך.

אפילו די מענטשן פון די געלט מדינה האבן צום סוף תשובה געטאן און פארשטאנען אז נאכצולויפן געלט ברענגט א מיאוס'ע ריח און א שלעכטן שמעק, און נאר ווער עס געבט זיך אפ מיט תורה און תשובה איז דער גליקליכסטער מענטש, און דאס מערסטע נאנט צו השי"ת."

איז מיט די אנדערע צוויי אינגלעך וואס האבן געארבעט מיט אים אין געשעפט? וואס וועט זיין מיט זיי? ווער וועט זיי מסביר זיין אז עס איז א בושא פאר קינדער צו ארבעטן און זיך אפגעבן מיט געלט? דעריבער, גלייך נאכ'ן לערנען, איז ער אריבער אין געשעפט און געפרעגט פון מאיר און יואל: "זאגט מיר דעם אמת, האט איר עפעס געלערנט היינט? האט איר געעפנט א ספר? האט איר געדאוונט מיט א מנין?"

זיי האבן זיך ביידע פארוויטלט. זיי האבן גוט געוואוסט אז נישט.

"הערט אים, הערט אים," האט ער זיי געזאגט מיט פרייד, "איך בין אויך אמאל געווען איין ענקער שיה, נאכצולויפן געלט. היינט, נאכדעם וואס איך האב איינגעזען אז א קינד וואס ארבעט און זוכט געלט ווערט פאר'מיאוס'ט דערפון, און קיינער קוקט אים נישט אן ווי קיין גרויסן חכם, אזא

לאמיר זיך פאר הערן

די צוועלעווטע מעשה - דער בעל תפילה (19)

- ☐ אז ער זאל זיי געבן פון די עסן צו טראגן אין זייער מדינה
- ה. ☐ וואס איז די סטלה פון די עסן, אז ווער סלעסט פון דעם?
- ☐ ווערט געלד נישט אזוי חשוב ביי אים
- ☐ איז ער ממאס געלד
- ☐ איז ער זייער סמאס געלד
- ו. ☐ שאלת זכות אין וועלכע קאפיטל איז מוזט די מעשה?
- ☐ ישע' ב'
- ☐ ישע' ל'
- ☐ ישע' ל"א
- ז. ☐ האסטו געלערנט די מעשה פון די וואך?
- ☐ איינמאל
- ☐ צוויימאל
- ☐ איך האב געוואלט

- א. ☐ וואס האבן זיי געטון ווען זיי האבן געגעסן פון די עסן פון די קאך?
- ☐ זיי האבן אנגעהויבן אוועקווארפן די געלד
- ☐ זיי האבן זיך באגראבן פאר בושה
- ☐ ביידע חשובות זענען ריכטיג
- ב. ☐ וואס איז די געטעטע בושה אין יענע פלאץ?
- ☐ פרייליכקייט
- ☐ ארימע קליידער
- ☐ געלד
- ג. ☐ וואס האט דארטן געטון ווער סחאט געטראפן ביי זיך געלד?
- ☐ האט דאס אוועק געלייגט פאר ווען ער וועט דאס דארפן
- ☐ ער האט עס געגעבן פאר זיין חבר
- ☐ ער האט עס געבער געווען און אוועק געטון פון זיך
- ד. ☐ וואס האבן זיי נאכדעם געגעסן פון דעם גבור?
- ☐ אז ער זאל זיי געבן א וועג צו חשובה
- ☐ אז ער זאל קומען צו זייער מדינה ווערן קעניג

טיפער געטראכט

וויפיל מאל ווערט דערמאנט דאס ווארט "תורה" אין די מעשה פון דער בעל תפילה?

תשובות אויף די מעשה פון דער בעל תפילה (18)

- א. וואספארא סדר האט דער בעל תפילה דערמאנט די אנשי המלך? און וועמען האט ער נישט דערמאנט?
- מלך, מלכה, בת מלכה, גבור, קינד, מליץ, חכם, אהוב נאמן - ממונה אויף די אוצרות האט ער נישט דערמאנט
- ב. וועלכע סדר פון די כתות האט דערמאנט איינער פון די גבורים פארן בעל תפילה? און וועלכע כתה האט ער נישט דערמאנט?
- כבוד, רציחה, איידלע עסן, ישוב העולם, דיבור, שמחה, חכמה, גרויסן איברים, תפילה - תאות ממון האט ער נישט דערמאנט
- ג. וואספארא סדר האט דער בעל תפילה דערמאנט די אנשי המלך פארן גבור? און וועמען האט ער נישט דערמאנט?
- מלך, מלכה, בת מלכה, קינד, מליץ, חכם, ממונה אויף די אוצרות - אהוב נאמן האט ער נישט דערמאנט
- ד. וועלכע סדר האבן די כתות געטראפן די אנשי המלך? און וועלכע כתה האט נישט געטראפן?
- גרויסן איברים - דער גבור, תפילה - דער בעל תפילה, מדינה של עשירות - דער ממונה, חכמה - דער חכם, דיבור - דער מליץ, שמחה - דער אהוב נאמן, ישוב העולם - די בת מלכה, איידלע עסן - דער קינד, רציחה - די מלכה, כבוד - דער מלך אין פעלד - מהאט געטראפן אלעמען

צו ענטפערן די בחינות, רופט

646-585-3040 02-5-3333-72

דער אמת־דיגער גליקליכער מענטש

און זיי האבן עס גענומען צו זיך אין לאַנד. ווי נאר זיי האבן עס אהין געברענגט, האט עס אנגעהויבן געפערליך צו שמועקן ביי זיי, ביי זיי האבן געברענגט דעם בעל תפילה צו זיי און ער האט זיי געגעבן תפילות, תקונים, תשובה און מעשים טובים.

פאריגע וואך האבן מיר געהערט וועגן בערעלע, וואס האט געארבעט אין אלע סארט ארבעט וואס ער האט נאר געקענט געפינען, אבער זיין הויפט ארבעט איז געווען אין א סוכה-

געשעפט. נאכדעם וואס ער האט געזען אז אין די אויגן פון אנדערע איז ער צו שפאט און מען לאכט פון אים, און קיינער קוקט אים נישט ארויף פאר דעם וואס א כחה ז' אינגל ארבעט, האט ער אנגענומען א פעסטע באשלוס אז א קינד וואס געבט זיך אפ מיט געלט

איז א בושא און א חרפה! צוליב דעם האט ער איבערגעלאזט אלע זיינע ארבעט, אויפגעהערט נאכצולויפן געלט, און אלעס וואס ער האט געהאט האט ער אוועקגעגעבן פאר זיין טאטן. מיט גרויס שמחה איז ער אריין אין בית המדרש לערנען אין די ישיבת בין הזמנים.

אבער איין זאך האט אים שטארק געבאדערט: "וואס המשך אויף זייט 9

נאך לאנגע חדשים וואס מיר זענען נתעורר געווארן צום שיין פון דעם מורא־דיגע מעשה פונעם בעל תפילה, קומען מיר יעצט אן צום סוף פון די מעשה - קאפיטל י"ט!

לאמיר זיך צוריקקערן צו די מעשה: גלייך נאכדעם וואס זיי האבן געגעסן די מאכלים, האבן זיי זיך זייער געשעמט און זיך באגראבן פאר בושא פאר'ן האבן סיי וועלכע שייכות צו אזא מיאוס'ע זאך. ווער עס האט פארמאגט מער עשירות, האט ארויסגעגעבן נאך אן ערגערע און שרעקליכער ריח. זיי האבן זיך געריסן די

האר פון קאפ און האבן בכלל נישט געקענט אויפהייבן דעם קאפ, ווייל עשירות איז די גרעסטע בושא וואס קען נאר זיין, און קיינער האט נישט געקענט קוקן דעם צווייטן אין פנים פאר גרויס חרפה.

און וואס האט פאסירט ווען איינער האט געפינען א גראשן ביי זיך? האט ער עס געהאלטן? חס ושלום! ער האט עס תבא אוועקגעווארפן און מיט גרויס איילעניש דאס אוועק געשליידערט.

זיי האבן געבעטן דעם גיבור ער זאל ברענגען די מאכלים צו זיי אין לאַנד, כדי זיי זאלן אויך ווערן אינגאנצן פארשטעלט פון געלט, ווייל זיי האבן געוואלט אז אלע מענטשן אין זייער מדינה זאלן עס פיינט האבן. ער האט עס זיי טאקע געגעבן,

חלק מהוצאת הגליון נתנדב ע"י
הר"ר יצחק בערגשטיין ה"ו
לרגל חולדת בת למול טוב

חלק מהוצאת הגליון נתנדב ע"י
הר"ר מרדכי יעקב ראטנבערג ה"ו
לרגל חולדת הבן למול טוב

חלק מהוצאת הגליון נתנדב ע"י
הר"ר שלמה קעניג ה"ו
לרגל חולדת הבן למול טוב